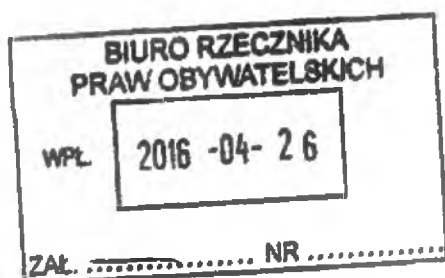

Płock dn. 19 .04.2016r.

D/K-P – 0350/3 / 16 / 3744
/ 3098

Pani
Justyna Róża Lewandowska
Dyrektor Zespołu
Biuro
Rzecznika Praw Obywatelskich
Krajowy Mechanizm Prewencji

Po zapoznaniu się z ustaleniami zawartymi w Raporcie przedstawicieli Krajowego Mechanizmu Prewencji (dalej KMP) z wizytacji w Zakładzie Karnym w Płocku, Nr KMP.571.1.2016.JJ z dnia 23.03.2016r., w pierwszej kolejności bardzo dziękuję za uwagi i wnioski wynikające z przedmiotowego raportu. Jednocześnie przedstawiam swoje stanowisko w sprawie.

I. Problem przenikania do jednostki substancji odurzających

Przenikanie niedozwolonych substancji odurzających i ich obrót na terenie jednostek penitencjarnych jest problemem bardzo istotnym, z którym Służba Więzienna boryka się w codziennej pracy. Dostrzegając wagę problemu Dyrektor Generalny Służby Więziennej wdał Zarządzenie Nr 24/2014 z dnia 10 lipca 2014 roku w sprawie przeciwdziałania przedostawaniu się substancji odurzających i ich obrotowi na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych. W podległej mi jednostce wypełniane są wszystkie obowiązki wynikające z przedmiotowego aktu prawnego.

W Zakładzie Karnym w Płocku podjęto działania zmierzające do minimalizacji tego zjawiska oraz do skutecznego przeciwdziałania mu. Czynności te polegają w głównej mierze na:

1. Zwiększonej liczbie kontroli zarówno osób ubiegających się o wstęp na teren jednostki jak i kontroli osobistych osadzonych oraz kontroli generalnych.

W 2015r. przeprowadzono 4 kontrole generalne, natomiast do kwietnia 2016r, przeprowadzono już kolejne 2 kontrole generalne.

Każdorazowo podczas tych kontroli osadzeni poddawani są badaniom na obecność środków odurzających. Żaden z osadzonych poddanych badaniom nie był pod wpływem takich substancji. Wykonywane były one również przez funkcjonariuszy Grup Interwencyjnych Służby Więziennej.

Podczas kontroli generalnej w dniu 11.12.2015r. wykorzystano dwa psy specjalne z AŚ w Łodzi – nie ujawniły na terenie zakładu narkotyków.

Podczas kontroli generalnej w dniu 11.02.2016r. wykorzystano psa specjalnego z tutejszego zakładu – nie ujawnił na terenie zakładu narkotyków. Ponadto w kontroli uczestniczyło 10 funkcjonariuszy grupy interwencyjnej OISW w Łodzi.

Podczas kontroli generalnej w dniu 24.03.2016r. wykorzystano trzy psy specjalne: z AŚ w Łodzi, ZK Łowicz oraz tutejszego zakładu – nie ujawniły na terenie zakładu narkotyków. Ponadto w kontroli uczestniczyło 13 funkcjonariuszy grupy interwencyjnej OISW w Łodzi oraz 21 funkcjonariuszy z ZK w Łowiczu.

Należy podkreślić, że podczas ostatnich trzech kontroli generalnych ujawniono zaledwie dwie pamięci przenośne typu pendrive (grudzień 2015 i luty 2016) oraz dwie karty pamięci MicroSD wraz z adapterami (marzec 2016). Informacje zawarte w pamięciach nie stanowiły zagrożenia dla bezpieczeństwa zakładu.

2. Zwiększonej liczbie badań wobec osadzonych na obecność w organizmie substancji niedozwolonych.

W 2014r., przeprowadzono 199 badań (14 wyników pozytywnych – 7% badanych). W 2015r., przeprowadzono już 1082 badania (55 wyników pozytywnych – 5% badanych).

3. Zainstalowaniu monitoringu w Centrum Kształcenia Ustawicznego przy Zakładzie Karnym w Płocku (dalej CKU), co pozytywnie wpłynęło na bezpieczeństwo i porządek na terenie szkoły.
4. Wdrożeniu programu naprawczego w zakresie poprawy funkcjonowania CKU. Relegowano ze szkoły uczniów, którzy stanowili bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa jednostki. W ramach tego programu 5 uczniów zostało pozbawionych prawa do nauczania ze względów bezpieczeństwa zakładu i wytransportowanych do innych jednostek penitencjarnych. Wszystkim pozostałym uczniom przedstawiono ofertę nauczania w innych centrach kształcenia zlokalizowanych na terenie pozostałych jednostek penitencjarnych. Z oferty skorzystało 6 uczniów, których przeniesiono do innych CKU celem kontynuowania nauki. 16 uczniów wycofano z nauczania i przetransportowano do innych jednostek penitencjarnych celem dalszego odbywania kary.
5. Zakupieniu nowego urządzenia do prześwietlania bagażu, które znacznie poprawiło komfort pracy funkcjonariuszy pełniących służbę w rejonie bramy głównej oraz jakość kontroli paczek i rzeczy wnoszonych na teren zakładu.
6. Przeorganizowaniu zasad ruchu osadzonych na terenie ZK, co w pozytywnym stopniu wpłynęło na zapobieganie nielegalnym kontaktom pomiędzy osadzonymi, a jednocześnie nie miało negatywnego przełożenia na sposób załatwiania podstawowych problemów osadzonych.

Dla przykładu można podać, iż w 2015r., średnio miesięcznie doprowadzano do magazynu depozytowego 900 osadzonych. Obecnie doprowadzeń takich realizuje się w granicach 440 osadzonych.

Problem przemytu niedozwolonych substancji na teren zakładu pozostaje w bliskiej korelacji z takimi aspektami jak: aktywność zorganizowanych grup przestępczych na terenie miasta Płocka oraz odbywaniem kary w tutejszym zakładzie przez aktywnych członków tych grup. W bardzo dużej mierze osoby te na stałe mieszkają w Płocku.

Generuje to możliwość łatwego wywierania presji na rodziny osadzonych w zakresie przemytu substancji psychoaktywnych. W 2015 r., ujawniono przemyt suszu roślinnego, którego dokonywała narzeczona osadzonego, ubiegająca się o widzenie ze skazanym.

Odrębnym problemem nadal pozostaje brak odpowiednich testów do wykrywania dopalaczy. Obecnie oferowane na rynku nie pozwalają ze 100% pewnością określić rodzaju substancji niedozwolonej. Stwierdzono przypadki, gdy testy znalezionych substancji wskazywały obecność substancji niedozwolonych, a po dokładnych badaniach przeprowadzanych przez biegłego z zakresu badań chemicznych, nie stwierdzano obecności sybstancji psychotropowych zabronionych przez Ustawę z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz substancji określonych powszechnie mianem „dopalaczy”. W przypadku dwóch tego typu zdarzeń w 2015 roku, Komenda Miejska Policji w Płocku umorzyła postępowania.

Przytoczone powyżej argumenty świadczą o tym, że z jednej strony Zakład Karny w Płocku dokłada wszelkich starań, aby na jego teren nie przenikały substancje psychoaktywne, z drugiej zaś dowodzą, że starania te przynoszą właściwe rezultaty.

Kwestia zaleceń profilaktyczno-ochronnych wobec osadzonych, którzy nie są zainteresowani obrotem substancjami odurzającymi

W Zakładzie Karnym w Płocku do stycznia 2016r., obowiązywała procedura odrębnego postępowania z osadzonymi, którzy swoim zachowaniem stwarzali lub mogli stwarzać niebezpieczeństwo dla bezpieczeństwa zakładu, w tym funkcjonariuszy SW lub innych osadzonych. Stan taki funkcjonował od pewnego czasu.

Na powyższe zwrócono uwagę, w związku, z czym polecono przeanalizować wyjaśnienie konieczności stosowania przedmiotowych zaleceń oraz zasadność ich stosowania w istniejącym dotychczas zakresie.

Z ustaleń wynika, że przedmiotowe zalecenia stosowano mając na względzie:

- ✓ Ustawę z dnia 10 kwietnia 2010 roku o Służbie Więziennej:
 - art. 13 ust. 2 pkt 2, który stanowi, że do zakresu działania dyrektora zakładu karnego należy między innymi zapewnienie prawidłowego i praworządnego wykonywania kar pozbawienia wolności i tymczasowego aresztowania oraz zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w podległej jednostce organizacyjnej;
 - art. 19. ust. 1. który stanowi, że w przypadkach, o których mowa w art. 11 pkt 1-6, 8, 9 i 11-14 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2013 r., poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24), funkcjonariusze mogą użyć środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6-9, 11, pkt 12 lit. a, c i d oraz pkt 14 tej ustawy, lub wykorzystać te środki.

- ✓ Kodeks karny wykonawczy:
 - art. 73 par. 1, który stanowi, że w zakładzie karnym utrzymuje się dyscyplinę i porządek w celu zapewnienia bezpieczeństwa i realizacji zadań kary pozbawienia wolności, w tym ochrony społeczeństwa przed przestępczością;
 - art. 108 par. 1, który stanowi, że administracja zakładu karnego ma obowiązek podejmowania odpowiednich działań celem zapewnienia skazanym bezpieczeństwa osobistego podczas odbywania kary;
- ✓ Art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, który stanowi, że środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2-4 i 6, można użyć także prewencyjnie w celu zapobieżenia objawom agresji lub autoagresji tych osób.

Działanie podejmowane w tym zakresie przez poprzednie kierownictwo jednostki w ramach „Zaleceń profilaktyczno – ochronnych” nie było niezgodne z prawem i tym samym nie naruszało w żadnym zakresie praw osadzonych wynikających z art. 102 kkw, a podyktowane było troską o bezpieczeństwo funkcjonariuszy pełniących służbę w bezpośrednim kontakcie z osadzonymi. Zaleceniami byli objęci skazani o zdiagnozowanych upośledzeniach, zadeklarowanej wrogości względem kadry SW oraz o nieprzewidywalnym zachowaniu, odwijający karę pozbawienia wolności w systemie terapeutycznym.

Po przeanalizowaniu indywidualnych przypadków i sposobu postępowania wobec osadzonych objętych przedmiotowymi zaleceniami, wydano polecenie organizowania oddziaływań wobec osadzonych ukierunkowanych na wzmożoną opiekę psychologiczno – wychowawczą, kierowanie do programów resocjalizacji mających na celu obniżenie ich poziomu agresji, redukcji zachowań wrogich w stosunku do funkcjonariuszy SW lub innych osadzonych, a także aktywizację poprzez ułatwienie dostępu do wszelkiego typu zajęć poza celą mieszkalną.

Powyższe spowodowało, że w tutejszym zakładzie od lutego 2016 roku osadzeni nie są objęci „zaleceniami profilaktyczno – ochronnymi” w formie, która funkcjonowała podczas wizytacji przedstawicieli KMP.

II. Traktowanie osadzonych przez funkcjonariuszy SW

Mając na uwadze archaiczność całego systemu zabezpieczeń elektronicznych zakładu, w tym systemu monitoringu, na początku roku 2016r., opracowano plan modernizacji systemu. Aktualnie plan ten podlega ocenie Dyrektora Okręgowego SW w Łodzi, po czym zostanie przesłany do Dyrektora Biura Ochrony i Spraw Obronnych Centralnego Zarządu Służby Więziennej. Należy zwrócić uwagę, że wdrożenie nowych rozwiązań zabezpieczeń technicznych zakładu wymaga konieczności poniesienia wydatków na poziomie 800 000 zł.

Nowy system umożliwiłby rejestrację obrazu ze wszystkich wyznaczonych miejscach objętych monitoringiem, co znacznie poprawiłoby poziom bezpieczeństwa jednostki. W przypadku przydziału środków prace modernizacyjne mogłyby być wykonane

jeszcze w 2016 roku.

Stosowanie środków przymusu bezpośredniego, ich dokumentowanie oraz nadzór, z uwagi na swój szczególny charakter, pozostaje pod szczególnym nadzorem kierownictwa zakładu oraz wyższych przełożonych.

Wyrazem tego jest sposób organizacji nadzoru przez kierownictwo działu ochrony faktu zastosowania środków. Każdy przypadek, bowiem jest indywidualnie analizowany, a stwierdzone niedociągnięcia omawiane w ramach odpraw i szkoleń działu ochrony.

W 2015r., w zakładzie zachodziła konieczność pięciokrotnego stosowania środków przymusu bezpośredniego. W żadnym z tych przypadków nie stwierdzono zaniedbań lub błędów, które mogłyby skutkować koniecznością wszczęcia postępowań dyscyplinarnych względem osób stosujących przedmiotowe środki.

Mimo to kadra dowódcza zakładu zobowiązana jest do szczegółowego dokumentowania postępowania z osobą, względem której stosowane są środki przymusu bezpośredniego. Każdorazowo w raporcie z przebiegu służby dowódcy zmiany, odnotowywany jest fakt umożliwienia skorzystania osadzonemu ze spożycia posiłków, wody pitnej, lub skorzystania z toalety. Odnotowywana jest również odmowa osadzonego w tym zakresie.

W przytoczonym w raporcie przypadku stosowania środków przymusu bezpośredniego względem skazanego również przeanalizowano sposób postępowania interweniujących funkcjonariuszy. Nie stwierdzono uchybień, które skutkowałyby niehumanitarnym, niezgodnym z prawem oraz niepraworządnym stosowaniem środków. Sam osadzony nie zgłaszał skarg na sposób przeprowadzenia interwencji oraz nie złożył skargi do SO w Płocku w tym zakresie.

Zgonie z zaleceniami przedstawicieli KMP, ponownie przeanalizowano system monitoringu we wskazanych miejscach oraz dokonano zmiany ustawień maskowania sfer intymnych osadzonych, zgodnie z sugestią.

Odnosząc się do szeroko opisanej przez przedstawicieli KMP sprawy osadzonego pragnę wyjaśnić, że postępowanie wyjaśniające okoliczności samobójczej śmierci osadzonego prowadzone było przez Dyrektora Okręgowego SW, który nie stwierdził żadnych nieprawidłowości związanych z postępowaniem funkcjonariuszy Zakładu Karnego w Płocku.

Dyrektor Generalny SW nie wniósł żadnych zastrzeżeń do przedmiotowego postępowania.

Sędzia penitencjarny podczas lustracji zakładu w związku z zaistniałym zdarzeniem również nie miał zastrzeżeń do postępowania kadry zakładu.

W powyższej sprawie Prokuratura Rejonowa w Płocku prowadziła śledztwo, które zostało umorzone. Nie stwierdzono żadnych uchybień ze strony funkcjonariuszy zakładu.

Wskazana przez przedstawicieli KMP sytuacją związaną z brakiem odpowiedniego dostępu osadzonego umieszczonego w celi zabezpieczającej do toalety oraz wody pitnej, dotyczyła stosowanych środków przymusu bezpośredniego w styczniu 2015 roku.

Pragnę zapewnić, że aktualnie każdy osadzony umieszczony w celi zabezpieczającej, ma i będzie miał możliwość bez zbędnej zwłoki skorzystania z toalety oraz wody pitnej zawsze, jeśli zgłosi taką potrzebę.

Niemniej jednak, biorąc pod uwagę, konieczność zachowania wszelkiej staranności podczas stosowania środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy tutejszego zakładu oraz w trosce o właściwy poziom wyszkolenia i profesjonalizm kadry odpowiedzialnej za tą sferę działalności, wszystkie uwagi i spostrzeżenia przedstawicieli KMP w powyższym zakresie będą uwzględnione podczas szkoleń kadry. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego będzie każdorazowo dokładnie dokumentowane.

W zakresie realizacji świadczeń opieki zdrowotnej przez personel ochrony zdrowia, szczególnie lekarzy, w kontekście stosowania środków przymusu bezpośredniego wobec osoby pozbawionej wolności, w sytuacji, gdy doszło do zranienia lub wystąpiły widoczne objawy zagrożenia życia lub zdrowia tej osoby, w razie potrzeby należy zapewnić kwalifikowaną pomoc medyczną – art. 36 ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej. Badanie po zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego może przeprowadzić lekarz – na tym etapie postępowania diagnostycznego nie ma znaczenia specjalizacja, ponieważ badanie ogranicza się do ogólnego badania podmiotowego i fizykalnego oraz ewentualnego wydania dalszych zaleceń.

Zgodnie z zaleceniem zawartym w raporcie KMP, personel zakładu zostanie zapoznany z treścią Protokołu Stambulskiego. Przyjęte w Protokole standardy będą przedmiotem szkoleń funkcjonariuszy i pracowników poszczególnych służb jednostki.

W nawiązaniu do artykułu, który ukazał się w „Gazecie Wyborczej” informuję, iż odpowiedź na krytykę prasową została umieszczona na stronie CZSW w dniu 18.12.2015r., Mogę jedynie nadmienić, iż prawdopodobną konsekwencją oszczerczych informacji zawartych w artykule był fakt zniszczenia dwóch samochodów będących własnością funkcjonariuszy zakładu karnego w Płocku, co negatywnie odbiło się na atmosferze wśród załogi jednostki.

Wykonano w 4 egz.:

Egz. Nr 1 – adresat

Egz. Nr 2 – Dyrektor Biura Spraw Wewnętrznych CZSW

Egz. Nr 3 – Dyrektor Okręgowy w Łodzi

Egz. Nr 4 – a/a KZ/ZB

DYREKTOR
Zakładu Karnego w Płocku
Zbigniew Brzostek
pfk Zbigniew Brzostek

RPW/27123/2016 P
Data: 2016-05-04

SŁUŻBA
WIĘZIENNA

Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Łodzi
91-729 Łódź ul. Smutna 21

e-mail: oisw_lodz@sw.gov.pl fax. 426750002 tel. 426750020

Informacje o jednostce dostępne w Ogólnopolskim Portalu Służby Więziennej <http://www.sw.gov.pl>

OI/D-073/827/2016

Łódź, dnia 26 kwietnia 2016 r.

Pani
Justyna Róża Lewandowska
Dyrektor Zespołu
Biuro
Rzecznika Praw Obywatelskich
Krajowy Mechanizm Prewencji

Dot. KMP. 571.1.2016.JJ

Odpowiadając na Państwa pismo sygn. nr KMP.571.1.2016.JJ z dnia 23 marca 2016 roku, informuję iż Okręgowy Inspektorat w Łodzi w dalszym ciągu prowadzić będzie działania mające na celu monitorowanie sytuacji w Zakładzie Karnym w Płocku w zakresie przenikania substancji niedozwolonych oraz traktowania osadzonych przez funkcjonariuszy jednostki penitencjarnej. Przedmiotowa materia jest przedmiotem szczegółowego nadzoru ze strony tutejszego okręgowego inspektoratu.

W ramach prowadzonych inspekcji przez funkcjonariuszy Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Łodzi sprawdzeniu będą podlegały zagadnienia dotyczące właściwej realizacji kontroli osadzonych oraz osób ubiegających się o wstęp na teren jednostki, w szczególności osób odwiedzających osadzonych.

Ponadto Grupa Interwencyjna Służby Więziennej Okręgu Łódzkiego prowadzi cykliczne kontrole mające na celu ujawnienie środków odurzających. Kontrole przeprowadzane są z wykorzystaniem psów specjalnych z jednostek organizacyjnych służby więziennej okręgu łódzkiego. Ponadto na bieżąco monitorowana jest liczba zdarzeń w postaci ujawniania na terenie jednostki środków odurzających i analizowana w zakresie potrzeb podejmowania dodatkowych działań mających na celu ujawnienie przedmiotowych środków.

Dnia 28 września 2015 roku w Zakładzie Karnym w Płocku zatwierdzony został *Program profilaktyki w zakresie przeciwdziałania przedostawania się substancji*

odurzających i ich obrotowi na terenie Zakładu Karnego w Płocku, realizujący dyspozycję zawartą w Zarządzeniu nr 24/2014 Dyrektora Generalnego Służby Więziennej z dnia 10 lipca 2014 roku w sprawie przeciwdziałania przedostawania się substancji odurzających i ich obrotowi na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych. Określa on czynności (zarówno reakcyjnych jak i prewencyjnych) funkcjonariuszy różnych działów w poszczególnych miejscach jednostki (m.in. w oddziałach mieszkalnych, szkole, podczas zatrudnienia, podczas widzeń, w kantynie, etc.) w zakresie sposobów zabezpieczenia jednostki przed przedostawaniem się środków odurzających.

Pragnę również poinformować, iż polecono Dyrektorowi Zakładu Karnego w Płocku w bieżącej pracy uwzględniać zalecenia wskazane przez Państwo w rzeczonym piśmie.

DYREKTOR OKRĘGOWY
Służby Więziennej w Łodzi

JK Jacek Lenart

Wykonano w 3 egz.:

egz. nr 1 – adresat

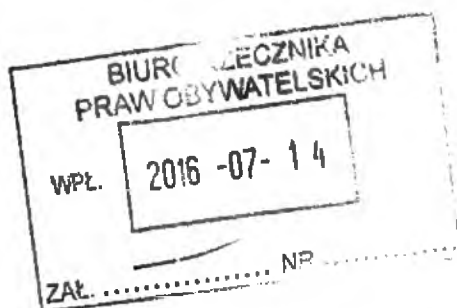
egz. nr 2 – CZSW Biuro Spraw Wewnętrznych dot. BSW-0912/14/16/828

egz. nr 3 – a/a

msk

DYREKTOR GENERALNY
Służby Więziennej

BSW-0912/14/16/826

Warszawa, dnia 7 lipca 2016 r.

**Pani
Justyna Róża Lewandowska
Dyrektor Zespołu
Krajowy Mechanizm Prewencji
w Biurze Rzecznika
Praw Obywatelskich
Al. Solidarności 77
00-090 Warszawa**

W nawiązaniu do Raportu Krajowego Mechanizmu Prewencji z wizytacji w Zakładzie Karnym w Płocku, przesłanego przy piśmie KMP.571.1.2016.JJ z dnia 23 marca 2016 r. pragnę poinformować, że kwestia postępowania i traktowania osadzonych przez funkcjonariuszy Służby Więziennej była wielokrotnie omawiana w trakcie odpraw służbowych oraz kursokonferencji organizowanych przez Biuro Ochrony i Spraw Obronnych Centralnego Zarządu Służby Więziennej. W powyższej sprawie sporządzano również pisma, odnosząc się do potrzeby zwiększenia nadzoru kadry kierowniczej nad postępowaniem funkcjonariuszy i pracowników wobec osób pozbawionych wolności, również w trakcie używania względem nich środków przymusu bezpośredniego.

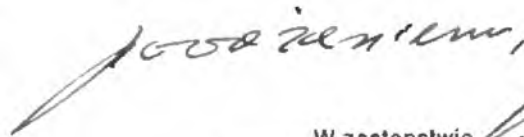
Wymiana całości zabezpieczenia techniczno – ochronnego Zakładu Karnego w Płocku została wyceniona na kwotę ponad 900 tyś. złotych. Z uwagi na ograniczenia budżetowe możliwe jest, że jednostka nie otrzyma wnioskowanej kwoty, co jednocześnie nie zwalnia kierownictwa zakładu z obowiązku sprawowania nadzoru nad postępowaniem funkcjonariuszy i pracowników wobec osób pozbawionych wolności.

Zaznaczyć należy również, że w zakresie czynności wyjaśniających w sprawie ustalenia okoliczności i przyczyn samobójczej śmierci osadzonego

Centralny Zarząd Służby Więziennej wnosił uwagi do sprawozdania sporządzonego przez Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Łodzi. Wniesione zastrzeżenia dotyczyły problemów związanych z rejestracją

obrazów z kamer w trakcie stosowania środków przymusu bezpośredniego wobec osadzonego oraz opóźnienia w sporządzeniu przez kierownika działu ochrony notatki z użycia tych środków. Po uwzględnieniu wniesionych uwag Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Łodzi uzupełnił przedmiotowe sprawozdanie.

Pragnę zapewnić, że sytuacja panująca w Zakładzie Karnym w Płocku jest przedmiotem stałego nadzoru, zarówno ze strony Okręgowego Inspektoratu Służby Więziennej w Łodzi, jak i Centralnego Zarządu Służby Więziennej. Mając świadomość wagi problemów podnoszonych w przedstawianych Raportach, które za każdym razem poddawane są wnikliwej analizie, Służba Więzienna dokłada wszelkich starań mających na celu zapewnienie osobom pozbawionym wolności humanitarnego i zgodnego z prawem traktowania.

W zastępstwie
DYREKTORA GENERALNEGO
SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

plk Jerzy Kopeć
Zastępca Dyrektora Generalnego

Wyk. w 2-ch egz.

1. adresat

2. aa

rk/lk